

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa N. [...] Sp. z o.o. w P.

przeciwko [...] Bank [...] S.A. w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który

z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Powódka wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 marca 2015 r., oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22 maja 2014 r., którym Sąd Okręgowy oddalił powództwo o zasądzenie od [...] Banku [...] S.A. w K. kwoty 997 000 zł z odsetkami i kosztami procesu. Powołując się na obie podstawy określone w art. 398³ § 1 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie orzeczenie co do istoty sprawy przez zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji i uwzględnienie powództwa.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca wskazała na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Twierdziła, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, a równocześnie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Istotne zagadnienia prawne sprowadzają się do rozstrzygnięcia następujących kwestii:

- „czy osnową dokumentu jest tylko treść oświadczenia woli zawartego w tym dokumencie, czy również okoliczności faktyczne towarzyszące sporządzeniu tego dokumentu”;

- „czy wątpliwości co do prawdziwości daty wskazanej w dokumencie uzasadniają przeprowadzenie dowodów osobowych w zakresie okoliczności sporządzenia tego dokumentu”;

- „czy w toku postępowania cywilnego możliwe jest wykazanie dowodem innym niż dowód z dokumentu, że powołany w sprawie dokument (zawarty pomiędzy osobą trzecią a stroną procesu) został antydatowany, czy też w przypadku braku innych dowodów z dokumentu powołanie się na dokument antydatowany jest w praktyce procesowej niepodważalne i wiąże zarówno strony, jak i sąd”;

- „czy możliwe jest uznanie, że oświadczenie woli w formie pisemnej złożone jest nie w chwili złożenia podpisu i dotarcia oświadczenia woli do drugiej strony, ale z chwilą jaką strony czynności uznały za moment złożenia tego oświadczenia woli inny niż rzeczywista data złożenia podpisu”;

- „czy możliwe jest antydatowanie dokumentów ze skutkiem *erga omnes* wyłącznie na podstawie zgodnej woli stron dokonujących czynności, mimo że data złożenia oświadczenia woli jest czynnością faktyczną i nie można jej nadać skutku retroaktywnego”;

- „w przypadku uznania, że nie jest możliwe dokonanie zmiany daty złożenia oświadczenia woli, to czy skutkiem powyższego jest nieważność tego oświadczenia woli w zakresie w jakim obejmuje ono wskazaną, nieprawdziwą datę jego złożenia”;

- „czy sformułowanie „warunki zapłaty” użyte w art. 81 § 1 prawa bankowego obejmuje wyłącznie warunki enumeratywnie wskazane w treści dokumentu gwarancyjnego jako warunki determinujące dokonanie zapłaty czy też wszystkie warunki i zobowiązania wskazane w treści dokumentu gwarancyjnego, nawet jeśli te inne warunki i zobowiązania nie znajdują się w katalogu warunków determinujących zapłatę. Jeśli zaś obok warunków zapłaty mogą również występować inne warunki, to czy mogą one spowodować odmowę dokonania wypłaty kwoty gwarancji”.

Analiza wywodów zawartych w skardze kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie przytoczyła przekonujących argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie wskazanych przez nią przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania.

W art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi o zagadnienie obejmujące poważną wątpliwość prawną i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie ma znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozstrzygnięcia złożonej skargi. Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej.

Z kolei wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, skarżący powinien wykazać,

że przepisy potrzebne do rozstrzygnięcia skargi wywołują poważne wątpliwości interpretacyjne i wyjaśnić, na czym one polegają albo wykazać, że przepisy te wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów. W obu wypadkach chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Sformułowane przez skarżącą zagadnienia prawne oraz wspierające je wywody nie przekonują o występowaniu przesłanek opisanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Skarżąca nie wskazała na poważne wątpliwości natury prawnej, postawiła natomiast pytania nawiązujące do własnej wersji ustaleń faktycznych i zaprezentowała swoje poglądy na poruszone w tych pytaniach kwestie prawne. Sformułowane pytania, na które *notabene* w większości sama udziela odpowiedzi świadczą o tym, że skarżącej chodzi o poddanie zaskarżonego wyroku kontroli kasacyjnej, a nie o rozstrzygnięcie zagadnień prawnych o istotnym znaczeniu dla praktyki sądowej.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzą wskazane przez skarżącą przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.